

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
POCKET

CAMILLA LACKBERG

ΣΕ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΜΕΤΑΔΟΣΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Οι σημειώσεις ανήκουν στον μεταφραστή του βιβλίου.

Αυτό που θυμόταν καλύτερα ήταν το άρωμά της. Αυτό που εκείνη φυλούσε στο μπάνιο. Το μικρό, αστραφτερό μπουκάλι με το γλυκερό, βαρύ άρωμα. Όταν αργότερα ενηλικιώθηκε, έψαξε σε ένα αρωματοπωλείο μέχρι που βρήκε ποιο ακριβώς ήταν το άρωμα. Μόνο που γέλασε λίγο όταν είδε το όνομα: *Poison*.

Εκείνη συνήθως ψέκαζε λίγο από το άρωμα αυτό στους καρπούς της κι ύστερα τους έτριβε στον λαιμό της και στους αστραγάλους της όταν φορούσε φούστα.

Πόσο ωραίο τού φαινόταν αυτό. Οι εύθραυστοι, λεπτοί καρποί της τρίβονταν με χάρη μεταξύ τους. Η ευωδιά απλωνόταν στον χώρο γύρω της κι εκείνος περίμενε πώς και πώς τη στιγμή που θα βρισκόταν πολύ κοντά του και θα έσκυβε να τον φιλήσει. Πάντα στο στόμα. Ένα φιλή τόσο απαλό που τον έκανε μονίμως ν' αναρωτιέται αν ήταν πραγματικό ή αν το είχε απλώς ονειρευτεί.

«Φρόντισε την αδελφή σου» του έλεγε πάντοτε όταν έφευγε, σαν να πετάει μάλλον παρά σαν να περπατάει, βγαίνοντας από την πόρτα.

Αργότερα δεν μπορούσε ποτέ του να θυμηθεί αν απαντούσε με λόγια ή αν απλώς έγνεφε καταφατικά.

Ο ανοιξιάτικος ήλιος έμπαινε από τα παράθυρα στο αστυνομικό τμήμα του Τανουμσχέντε αποκαλύπτοντας αμείλικτα τη βρομιά στα τζάμια. Σαν μεμβράνη απλωνόταν η γκριζωπή μουντάδα του χειμώνα πάνω τους. Ο Πάτρικ ένιωθε λες και καλυπτόταν από την ίδια μεμβράνη. Ήταν σκληρός ο χειμώνας που πέρασαν. Η ζωή με ένα παιδί στο σπίτι ήταν απείρως διασκεδαστικότερη αλλά και απείρως κουραστικότερη απ' όσο μπορούσε ποτέ να φανταστεί. Και παρόλο που όλα εξελίσσονταν πολύ ομαλότερα με τη Μάγια από ό,τι στην αρχή, στην Ερίκα δεν άρεσε ακόμη η ζωή της μητέρας που ήταν υποχρεωμένη να μένει στο σπίτι. Αυτή η σκέψη βασάνιζε τον Πάτρικ κάθε δευτερόλεπτο που περνούσε στη δουλειά. Άλλωστε και το συμβάν με την Άννα πρόσθετε ένα επιπλέον βάρος στους ώμους τους.

Ένα χτύπημα στο κούφωμα της πόρτας διέκοψε τις ζοφερές του σκέψεις.

«Πάτρικ; Πήραμε μια κλήση για τροχαίο ατύχημα. Ένα αυτοκίνητο που κατευθυνόταν προς το Σανές» τον ενημέρωσε η Άνικα.

«Εντάξει» είπε εκείνος και σηκώθηκε. «Δεν μου λες σήμερα δεν ήταν να έρθει η αντικαταστάτρια του Ερνστ;»

«Ναι» αποκρίθηκε η Άνικα. «Όμως, δεν είναι ακόμη οχτώ η ώρα».

«Τότε θα φωνάξω τον Μάρτιν, αν και είχα σκεφτεί να αρχίσω να παίρνω την αντικαταστάτρια μαζί μου μέχρι να μπει στο πετσί της δουλειάς».

«Βέβαια, αν και δεν ξέρω γιατί τη λυπάμαι την κακομοίρα» είπε η Άνικα.

«Επειδή θα δουλέψει μαζί μου μήπως;» είπε ο Πάτρικ και της έριξε αστεειυόμενος μια άγρια ματιά.

«Ε, βέβαια» είπε η Άνικα «αν σκεφτεί κανείς πώς οδηγάς... Τέλος

πάντων, σοβαρά τώρα. Δεν νομίζω πως θα είναι εύκολα τα πράγματα ανάμεσα σ' αυτήν και τον Μέλμπεργκ».

«Έχω διαβάσει τον φάκελό της και πιστεύω ότι αν υπάρχει κάποια που μπορεί να τα βγάλει πέρα μαζί του αυτή είναι η Χάννα Κρούσε. Φαίνεται σκληρή κοπέλα, κρίνοντας από τα προσόντα και τις καλές υπηρεσιακές συστάσεις της».

«Το μόνο ύποπτο στοιχείο είναι ότι ζήτησε να έρθει στο Τανουμσχέντε...»

«Ίσως έχεις δίκιο ως προς αυτό» είπε ο Πάτρικ φορώντας το μπουφάν του. «Θα πρέπει να τη ρωτήσω γιατί υποβαθμίζει τόσο τον εαυτό της υπηρετώντας σε ένα αστυνομικό τμήμα που θα οδηγήσει την καριέρα της σε αδιέξοδο ανάμεσα σ' ερασιτέχνες αστυνομικούς...» Έκλεισε το μάτι στην Άνικα, η οποία τον χτύπησε ελαφρά στον ώμο.

«Έλα τώρα. Ξέρεις ότι δεν εννοούσα αυτό».

«Ε, να μη σε πειράξω κι εγώ λίγο; Δεν μου λες, αλήθεια, μήπως έχεις περισσότερες πληροφορίες για το πόσο σοβαρό είναι το τροχαίο; Τραυματίες; Νεκροί;»

«Σύμφωνα με αυτόν που τηλεφώνησε και μας ειδοποίησε, φαίνεται πως επέβαινε μόνο ένα άτομο στο αυτοκίνητο. Και το άτομο αυτό είναι νεκρό».

«Ω, διάβολε. Πάω να πάρω τον Μάρτιν και φεύγουμε αμέσως για εκεί να δούμε τι γίνεται. Μάλλον θα επιστρέψουμε σύντομα. Εσύ μπορείς να ξεναγήσεις τη Χάννα όσο θα λείπουμε».

Την ίδια στιγμή ακούστηκε μια γυναικεία φωνή από τη ρεσεψιόν. «Είναι κανείς εδώ;»

«Θα πρέπει να ήρθε τώρα» είπε η Άνικα και έβαλε πλώρη για την είσοδο. Ο Πάτρικ, περίεργος να δει το καινούργιο γυναικείο απόκτημα του τμήματος, την ακολούθησε.

Έμεινε έκπληκτος όταν είδε τη γυναίκα στη ρεσεψιόν. Δεν ήξερε ούτε κι αυτός τι ακριβώς περίμενε να δει, σίγουρα όμως κάποια... πιο μεγαλόσωμη, ίσως. Και μάλλον όχι τόσο γλυκιά... και ξανθιά. Εκείνη έδωσε το χέρι της πρώτα στον Πάτρικ και μετά στην Άνικα, και είπε:

«Γεια, είμαι η Χάννα Κρούσε. Αρχίζω δουλειά εδώ σήμερα».

Η φωνή της πάντως ήταν πιο κοντά στις προσδοκίες του. Πολύ βαθιά και αποφασιστική.

Επίσης η χειραψία της έδειχνε πως περνούσε πολλές ώρες στο γυμναστήριο, κάτι που έκανε τον Πάτρικ να αρχίσει να αναθεωρεί όλο και περισσότερο την πρώτη εντύπωση.

«Πάτρικ Χέντστρεμ. Κι αποδώ η Άνικα Γιάνσον, η ραχοκοκαλιά του αστυνομικού τμήματος...»

Η Χάννα χαμογέλασε. «Το προκεχωρημένο φυλάκιο των γυναικών στην απόλυτη αντρική επικράτεια εδώ, όπως κατάλαβα. Μέχρι τώρα, τουλάχιστον».

Η Άνικα γέλασε. «Ναι, οφείλω να παραδεχτώ ότι νιώθω υπέροχα που θα ενισχυθεί η θέση μου απέναντι σε όλη αυτή την τεστοστερόνη που υπάρχει μέσα σε τούτους εδώ τους τοίχους».

Ο Πάτρικ διέκοψε την κουβεντούλα τους. «Εσείς τα κορίτσια, λοιπόν, μπορείτε να γνωριστείτε καλύτερα μεταξύ σας αργότερα. Χάννα, μόλις λάβαμε μια κλήση για ένα τροχαίο με ένα αυτοκίνητο και έναν νεκρό. Σκέφτηκα ότι καλό θα ήταν να ερχόσουν μαζί μου, αν δεν έχεις αντίρρηση. Βουτιά στα βαθιά από την πρώτη κιόλας ημέρα δουλειάς εδώ».

«Κανένα πρόβλημα» είπε η Χάννα. «Μπορώ μόνο να αφήσω την τσάντα μου κάπου;»

«Θα τη βάλω εγώ στο γραφείο σου» απάντησε η Άνικα. «Την ξενάγηση θα την κάνουμε όταν επιστρέψετε».

«Ευχαριστώ» είπε η Χάννα και έφυγε βιαστικά να φτάσει τον Πάτρικ που ήταν ήδη στην πόρτα του τμήματος.

«Λοιπόν, πώς νιώθεις;» τη ρώτησε ο Πάτρικ όταν είχαν μπει στο αυτοκίνητο της αστυνομίας και ξεκίνησαν για το Σανές.

«Α, ευχαριστώ, μια χαρά νιώθω, αλλά πάντα υπάρχει αγωνία όταν αρχίζεις σε έναν καινούργιο τόπο».

«Είδα στον φάκελό σου ότι έχεις ήδη προλάβει να μετατεθείς σε πολλά μέρη» έκανε ο Πάτρικ.

«Ναι, πάντα ήθελα να αποκτήσω όσο περισσότερη εμπειρία μπορούσα» απάντησε η Χάννα καθώς κοιτούσε με περιέργεια έξω από το παράθυρο. «Διαφορετικά μέρη της Σουηδίας, διαφορετικού μεγέθους περιοχές υπηρεσίας, ό,τι μπορείς να φανταστείς. Κάνω τα πάντα για να εμπλουτίσω τις εμπειρίες μου».

«Ναι, αλλά γιατί;» συνέχισε να ρωτάει ο Πάτρικ. «Ποιος είναι ο τελικός στόχος, για να το θέσω έτσι;»

Η Χάννα χαμογέλασε. Ήταν ένα χαμόγελο φιλικό, αλλά ταυτόχρονα απίστευτα αποφασιστικό.

«Μια θέση προϊσταμένου φυσικά. Σε κάποια από τις μεγάλες αστυνομικές περιφέρειες. Κάνω λοιπόν όλων των ειδών τα μαθήματα και τα σεμινάρια, αποκτώ όσο περισσότερες εμπειρίες γίνεται και δουλεύω όσο σκληρότερα μπορώ».

«Πράγματι, ακούγεται καλή συνταγή για να πας μπροστά» είπε ο Πάτρικ και χαμογέλασε, αλλά αυτή η αίσθηση φιλοδοξίας τον έκανε να νιώθει κάπως άβολα. Ήταν κάτι στο οποίο δεν είχε συνηθίσει.

«Το ελπίζω» είπε η Χάννα και συνέχισε να κοιτάζει τα μέρη που προσπερνούσαν.

«Κι εσύ; Πόσον καιρό δουλεύεις στο Τανουμσχέντε;»

Ο Πάτρικ ενοχλήθηκε και έπιασε τον εαυτό του να απαντάει ελαφρώς ντροπιασμένος.

«Εε... να... από τότε που τέλειωσα την αστυνομική ακαδημία, εδώ που τα λέμε».

«Ωχ, εγώ δεν θα κατάφερνα ποτέ κάτι τέτοιο. Πρέπει να σου αρέσει πολύ εδώ, με άλλα λόγια. Έτσι είναι; Θετικός οϊωνός για μένα όσο θα υπηρετώ εδώ». Η Χάννα γέλασε και έστρεψε το βλέμμα της προς την πλευρά του.

«Ναι, μπορείς να το δεις κι έτσι. Ωστόσο, είναι πολλά πράγματα που κάνεις από συνήθεια και για να μην ξεβολεύεσαι. Έχω μεγαλώσει εδώ και ξέρω τον τόπο σαν την τσέπη μου. Αν και δεν μένω στο Τανουμσχέντε πια αλλά στη Φιελμπάκα».

«Ναι, βέβαια, άκουσα ότι είσαι παντρεμένος με την Ερίκα Φαλκ! Τρελαίνομαι για τα βιβλία της! Βέβαια αυτά που γράφουν για φόνους, τις βιογραφίες δεν τις διάβασα, οφείλω να ομολογήσω...»

«Δεν χρειάζεται να ντρέπεσαι γι' αυτό. Η μισή Σουηδία φαίνεται πως διάβασε το τελευταίο μυθιστόρημα αν κρίνουμε από τα νούμερα των πωλήσεων, αλλά οι περισσότεροι δεν ξέρουν καν ότι έχει γράψει πέντε βιογραφίες γυναικών συγγραφέων από τη Σουηδία. Αυτή που πήγε καλύτερα ήταν η βιογραφία της Κάριν Μπόγιε*, η οποία νομίζω ότι εκδόθηκε σε δύο χιλιάδες αντίτυπα... Παρεμπιπτόντως, δεν έχουμε παντρευτεί ακόμη. Όμως σύντομα

* Σπουδαία σουηδέζα ποιήτρια και πεζογράφος, η Κάριν Μπόγιε γεννήθηκε το 1900 στο Γέτεμποργκ και αυτοκτόνησε το 1941. Σπούδασε στο πανεπιστήμιο της Ουψάλα και εργάστηκε ως καθηγήτρια. Τα διασημότερα έργα της είναι το μυθιστόρημα *Καλλοκαΐνη* και οι ποιητικές συλλογές *Σύννεφα* (1922) και *Οι εστίες* (1927).

θα γίνει ο γάμος. Έχουμε κλείσει ημερομηνία για την παραμονή της Πεντηκοστής!»

«Ω, με το καλό και συγχαρητήρια! Υπέροχος θα είναι ένας γάμος την Πεντηκοστή!»

«Ναι, ας το ελπίσουμε... Αν και για να είμαι ειλικρινής, τώρα πια πολύ θα ήθελα να το σκάσουμε στο Λας Βέγκας και να γλιτώσουμε από όλη τη φασαρία. Δεν είχα ιδέα ότι ένας γάμος είναι ολόκληρη επιχείρηση».

Η Χάννα γελούσε με την καρδιά της. «Ναι, το φαντάζομαι...»

«Αλλά απ' ό,τι είδα στον φάκελό σου είσαι κι εσύ παντρεμένη. Εσείς δεν κάνατε μεγαλειώδη θρησκευτικό γάμο;»

Μια σκιά πέρασε από το πρόσωπό της. Έστρεψε αλλού το βλέμμα της και μουρμούρισε τόσο χαμηλόφωνα, ώστε μόλις και μετά βίας ακούστηκε:

«Κάναμε πολιτικό γάμο. Όμως είναι μια ιστορία που θα τη συζητήσουμε μια άλλη φορά. Φαίνεται πως φτάσαμε».

Μπροστά τους, μέσα σ' ένα χαντάκι, ήταν ένα τρακαρισμένο αυτοκίνητο, ενώ δύο πυροσβέστες ήταν απασχολημένοι με τη διάνοιξη της οροφής. Αλλά δεν έδειχναν να βιάζονται. Ρίχνοντας μια ματιά στα μπροστινά καθίσματα του τρακαρισμένου αυτοκινήτου, ο Πάτρικ κατάλαβε το γιατί.

Δεν ήταν τυχαίο που η συνάντηση έγινε στο δικό του σπίτι αντί στο κοινοτικό κέντρο. Έπειτα από μήνες εντατικής ανακαίνισης, το σπίτι –ή το «μαργαριτάρι» όπως το αποκαλούσε πολύ συχνά– ήταν πλέον έτοιμο να εκτεθεί σε κοινή θέα και να τραβήξει πάνω του βλέμματα θαυμασμού. Ήταν ένα από τα παλαιότερα και μεγαλύτερα κτίσματα στην Γκρέμπεσταντ και χρειάστηκε πολλή πειθώ για να

καταφέρει τους ιδιοκτήτες να το διαθέσουν προς πώληση. Στην αρχή κλαψουρίζαν ότι «ανήκει στην οικογένεια» και ότι «πρέπει να περάσει σε παιδιά και σε εγγόνια», αλλά τα κλαψουρίσματα έγιναν στη συνέχεια γρυλίσματα και κατόπιν μετατράπηκαν σε χαρωπά μουρμουρητά, καθώς ανέβαζε την προσφορά του. Και οι ηλίθιοι ντόπιοι δεν είχαν καν καταλάβει ότι τους πρόσφερε πολύ λιγότερα από όσα είχε κατά νου να πληρώσει. Γιατί δεν μετακινήθηκαν ποτέ έξω από την περιοχή τους και δεν είχαν καμιά απολύτως ιδέα για την αξία των πραγμάτων – κάτι που γνώριζε πολύ καλά όποιος είχε ζήσει στη Στοκχόλμη και ήταν συνηθισμένος στα τερτίπια της αγοράς ακινήτων. Μόλις ολοκληρώθηκε η αγοραπωλησία, εκείνος διέθεσε δίχως να χάσει καιρό άλλα δύο εκατομμύρια για την ανακαίνιση του σπιτιού και τώρα επιδείκνυε περήφανα το τελικό αποτέλεσμα στο υπόλοιπο δημοτικό συμβούλιο.

«Φέραμε ένα κλιμακοστάσιο από την Αγγλία, το οποίο ταιριάζει με τις χαρακτηριστικές λεπτομέρειες της εποχής. Βέβαια, δεν ήταν φτηνό, μια που κατασκευάζονται μόνο πέντε τέτοια τον χρόνο, αλλά αν θέλει κανείς να απολαμβάνει ποιότητα πρέπει να πληρώνει γι' αυτήν. Άλλωστε είχαμε στενή συνεργασία με το Μουσείο της κομητείας Μπούχους για να μην καταστρέψουμε την ψυχή του κτιρίου. Τόσο η Βίβεκα όσο κι εγώ, υπήρξαμε πολύ προσεχτικοί σε αυτό ακριβώς: στο να ανακαινίσουμε με αγάπη το σπίτι και να μην καταστρέψουμε την ψυχή του. Έχουμε, μάλιστα, μερικά αντίτυπα από το προηγούμενο τεύχος του *Residence*, όπου δημοσιεύθηκε το αποτέλεσμα της ανακαίνισής μας. Ο φωτογράφος παραδέχτηκε πως δεν έχει δει ποτέ άλλοτε τόσο καλόγουστη ανακαίνιση. Οπότε, παρακαλώ, πάρτε μαζί σας ένα περιοδικό καθώς θα φεύγετε. Μπορείτε να το ξεφυλλίσετε με την ησυχία σας στο σπίτι. Και να μην το ξεχάσω:

θα πρέπει να τονίσω ότι το *Residence* παρουσιάζει μόνον εξαιρετικές περιπτώσεις σπιτιών, δεν είναι κανένα περιοδικό της σειράς στο οποίο μπορεί να εμφανίζεται και να επιδεικνύεται και η κουστή Μαρία». Γέλασε λίγο για να δείξει πόσο παράλογη θα ήταν η σκέψη ότι το σπίτι το δικό του και της συζύγου του θα μπορούσε να μπει σε ένα περιοδικό της σειράς.

«Λοιπόν, ας καθίσουμε τώρα όλοι και ας ασχοληθούμε με τη δουλειά!» Ο Έρλινγκ Β. Λάρσον έδειξε τη μεγάλη τραπεζαρία. Η σύζυγός του είχε φροντίσει να ετοιμάσει καφέ και να σερβίρει βουτήματα όσο εκείνος επιδείκνυε το σπίτι. Τώρα στεκόταν αμίλητη δίπλα στην τραπεζαρία και τους περίμενε να καθίσουν. Ο Έρλινγκ τής έκανε ένα νεύμα επιδοκμασίας. Άξιζε χρυσάφι η μικρή Βίβεκα, γνώριζε τη θέση της και ήταν εξαιρετική οικοδέσποινα. Κάπως λιγομίλητη βέβαια και όχι εντελώς εξοικειωμένη με την τέχνη της συζήτησης, αλλά καλύτερα μια γυναίκα που ξέρει να σιωπά παρά μία που φλυαρεί γενικά και ακατάσχετα, όπως συνήθιζε να λέει και ο ίδιος.

«Ποιες είναι οι σκέψεις σας γι' αυτό το εξαιρετικά σημαντικό γεγονός που έχουμε να κουβεντιάσουμε σήμερα;» Είχαν καθίσει όλοι γύρω από το τραπέζι και η Βίβεκα τους γέμιζε τα λεπτά, λευκά φλιτζάνια με καφέ.

«Τη δική μου άποψη τη γνωρίζεις» είπε ο Ούνο Μπρούρσον και έβαλε τέσσερις κύβους ζάχαρη στο φλιτζάνι του. Ο Έρλινγκ τον κοιτούσε με απέχθεια. Δεν μπορούσε να καταλάβει τους άντρες που δεν πρόσεχαν την εμφάνιση και την υγεία τους. Ο ίδιος έτρεχε δέκα χιλιόμετρα κάθε πρωί και σήκωνε καμιά φορά και μερικά βάρη. Αλλά αυτό το τελευταίο το γνώριζε μόνον η Βίβεκα.

«Ναι, γι' αυτό δεν υπάρχει καμία αμφιβολία» είπε ο Έρλινγκ, λίγο δηκτικότερα από όσο θα ήθελε. «Αλλά είχες την ευκαιρία να εκθέσεις

το σκεπτικό σου και αφού τελικά φτάσαμε σε αυτή την απόφαση από κοινού, θα ήταν λογικότερο να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να κάνουμε ό,τι καλύτερο γίνεται. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να συνεχίζουμε τη συζήτηση. Το συνεργείο της τηλεόρασης θα έρθει σήμερα και πιστεύω ότι τούτη εδώ η ευκαιρία είναι ό,τι καλύτερο μπορούσε να συμβεί στην περιοχή μας. Δείτε απλώς πόση ώθηση έχουν δώσει τα προηγούμενα ριάλιτι στα μέρη στα οποία γυρίστηκαν. Η Όμορφη έγινε αρκετά γνωστή με την ταινία του Μούντισον,* αλλά αυτό δεν ήταν τίποτα σε σύγκριση με τη δημοσιότητα που της έδωσε το ριάλιτι σόου για την πόλη. Και το *Γαμημένη Τερεμπούντα* τοποθέτησε πραγματικά την κοινότητα στον χάρτη. Φανταστείτε λοιπόν ένα μεγάλο μέρος της Σουηδίας να κάθεται για να παρακολουθεί το ριάλιτι *Γαμημένο Τάνουμ!* Αποκλείεται να υπάρξει για μας καλύτερη ευκαιρία να αναδείξουμε τη μικρή μας γωνιά στη Σουηδία από την ομορφότερη πλευρά της!»

«Από την ομορφότερη πλευρά της» έκανε ρουθουνίζοντας ειρωνικά ο Ούνο. «Με ποτό και σεξ και με τις χαζογκόμενες των ριάλιτι; Έτσι θέλουμε να απεικονίσουμε το Τανουμσχέντε;»

«Εγώ πάντως είμαι σίγουρη ότι θα είναι *τρομερά* συναρπαστικό!» είπε ενθουσιασμένη η Γκουνίλα Σελίν με την κάπως τσιριχτή φωνή της και με τα μάτια της να παιχνιδίζουν προς τον Έρλινγκ. Της άρεσε πάρα πολύ. Μάλιστα θα μπορούσε κανείς να πει ότι ήταν ερωτευμένη μαζί του, έστω κι αν η ίδια δεν θα το παραδεχόταν ποτέ. Ο Έρλινγκ πάντως το ήξερε αυτό και το εκμεταλλευόταν για να εξασφαλίζει την ψήφο της σε όλες τις προτάσεις που ήθελε να περάσει.

* Αναφορά στην ταινία του Lukas Moodysson με τον τίτλο *Fucking Åmål* [ελληνικός τίτλος: *Δείξε μου αγάπη*].

«Βέβαια! Ακούστε και την Γκουνίλα! Με αυτό το πνεύμα έπρεπε να υποδεχτούμε όλοι το συγκεκριμένο πρόγραμμα! Ξεκινά μια συναρπαστική περιπέτεια και ανοίγεται μπροστά μας μια προοπτική για την οποία θα έπρεπε να είμαστε ευγνώμονες!» Ο Έρλινγκ χρησιμοποίησε την ενθουσιώδη φωνή του, την τόσο αποτελεσματική όλα τα χρόνια που διατέλεσε διευθυντής του ασφαλιστικού κολοσσού. Τη φωνή που έκανε τόσο το προσωπικό όσο και τη διοίκηση να ακούν με μεγάλο ενδιαφέρον όσα τους έλεγε. Πάντα ένιωθε νοσταλγία όταν σκεφτόταν τα χρόνια που είχε περάσει σ' εκείνο το επικίνδυνο περιβάλλον. Όμως, δόξα τω Θεώ, είχε καταφέρει να αποσυρθεί έγκαιρα. Άρπαξε τα χρήματα που είχε κερδίσει με κόπο και έφυγε. Πριν μυριστούν αίμα οι ορδές των δημοσιογράφων και αρχίσουν να καταδιώκουν τους δύσμοιρους συναδέλφους του σαν θηράματα που έπρεπε να εξολοθρευθούν και να κατασπαραχθούν. Ο Έρλινγκ είχε βασανιστεί πολύ για να πάρει την απόφαση να βγει σε σύνταξη μετά την καρδιακή προσβολή που έπαθε, αλλά αποδείχθηκε ότι ήταν η καλύτερη απόφαση της ζωής του.

«Ελάτε, πάρτε μερικά από αυτά τα ωραία βουτήματα. Είναι από το ζαχαροπλαστείο του Ελγ». Έδειξε τις πιατέλες με τα γεμιστά μπισκότα και τα κανελοκούλουρα. Όλοι άπλωσαν τα χέρια και γέμισαν τα πιατάκια τους. Φυσικά ο Έρλινγκ δεν πήρε. Το γεγονός ότι είχε πάθει καρδιακή προσβολή, παρόλο που πρόσεχε τη διατροφή του και ασκούνταν, τον είχε κάνει να εντείνει ακόμα περισσότερο την προσοχή του.

«Και πώς θα αντιμετωπίσουμε πιθανές ζημιές; Άκουσα ότι έγιναν πολλές ζημιές στην Τερεμπούντα κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων του προγράμματος. Θα πληρώσει η τηλεοπτική εταιρεία γι' αυτές;»

Ο Έρλινγκ ρουθούνησε ανυπόμονα προς την κατεύθυνση από

όπου έγινε η ερώτηση. Ο νεαρός οικονομικός υπεύθυνος του δήμου πάντα ασχολούνταν με μικροπράγματα αντί να βλέπει τη μεγάλη εικόνα, «the big picture», που έλεγε και ο ίδιος. Και τι διάβολο ήξερε αυτός από οικονομικά; Δεν είχε κλείσει καλά καλά τα τριάντα και το πιθανότερο ήταν πως δεν είχε πιάσει στα χέρια του, σε όλη τη ζωή του, χρηματικά ποσά σαν αυτά που ο Έρλινγκ μπορούσε να ξοδέψει μέσα σε μια μέρα, τότε που η ασφαλιστική εταιρεία ήταν ακόμη υγιής. Όχι, δεν είχε μεγάλη υπομονή με παρακατιανούς λογιστάκους. Στράφηκε στον λογιστάκο της πεντάρας, που τον έλεγαν Έρικ Μπόλιν, και είπε με έμφαση:

«Αυτό δεν είναι κάτι με το οποίο χρειάζεται να ασχοληθούμε τώρα. Σε σύγκριση με την αυξημένη συρροή τουριστών, μερικά σπασμένα τζάμια δεν θα μας ανησυχήσουν. Περιμένω ότι και η αστυνομία θα κάνει τα πάντα για να δικαιολογήσει τον μισθό της και να έχει υπό έλεγχο την κατάσταση».

Τους κοίταξε όλους εκεί μέσα, έναν έναν, μερικά δευτερόλεπτα. Ήταν μια τεχνική την οποία έβρισκε πολύ πετυχημένη στο παρελθόν. Όπως και τώρα. Όλοι χαμήλωσαν το βλέμμα και υποχώρησαν κρύβοντας τις διαμαρτυρίες βαθιά μέσα τους, εκεί όπου ανήκαν. Είχαν την ευκαιρία να πουν τα δικά τους, αλλά τώρα η απόφαση πάρθηκε σύμφωνα με το παλιό καλό δημοκρατικό πνεύμα και σήμερα τα πούλμαν της τηλεόρασης με τους συμμετέχοντες στο πρόγραμμα θα άρχιζαν να καταφθάνουν στο Τανουμσχέντε.

«Μάλλον δεν θα υπάρξει πρόβλημα» είπε ο Γερν Σούστερ. Ακόμη δεν είχε καταφέρει να χωνέψει το γεγονός ότι ο Έρλινγκ είχε καταλάβει το πόσο του δημάρχου που κατείχε εκείνος για σχεδόν δεκαπέντε χρόνια.

Ο Έρλινγκ από τη μεριά του δεν καταλάβαινε γιατί ο Γερν επέ-

λεξε να παραμείνει στο συμβούλιο. Αν ο ίδιος είχε υποστεί τέτοια εξευτελιστική ήττα, θα έβαζε την ουρά του στα σκέλια και θα αποτραβιόταν. Αν όμως ο Γερν επιθυμούσε να παρατείνει την ταπείνωσή του, δικό του πρόβλημα. Αποκόμιζε βέβαια κανείς κάποια οφέλη με το να έχει κοντά του αυτή την αλεπού, έστω κι αν τώρα ήταν πια μια αλεπού γριά και ξεδοντιάρα, μεταφορικά μιλώντας. Διότι ο Σούστερ είχε τους πιστούς οπαδούς του, οι οποίοι παρέμεναν ήσυχoi όσο τον έβλεπαν να είναι ακόμη ενεργός στο συμβούλιο.

«Εντάξει, λοιπόν. Ας δείξουμε τώρα τον ενθουσιασμό μας. Θα υποδεχτώ προσωπικά την ομάδα στη μία η ώρα και μπορείτε φυσικά να με συνοδεύσετε. Αλλιώς, θα τα πούμε στην προγραμματισμένη συνάντηση την Πέμπτη». Σηκώθηκε για να δείξει ότι ήταν ώρα για τη συντροφιά να το διαλύσει.

Ο Ούνο μουρμούριζε ακόμη όταν έφυγε, αλλά κατά τ' άλλα ο Έρλινγκ θεώρησε ότι τα είχε καταφέρει πολύ καλά με τη σύναξη του στρατεύματος. Η υπόθεση αυτή μύριζε από μακριά επιτυχία, το ένοιθε σε όλο του το είναι.

Πήγε ικανοποιημένος στη βεράντα και άναψε ένα πούρο για τη νίκη του. Πέρα στην τραπεζαρία, η Βίβεκα μάζευε σιωπηλή το τραπέζι.

«Ντα, ντα, ντα, ντα». Η Μάγια καθόταν στην παιδική καρέκλα της και έβγαζε άναρθρες φωνούλες καθώς απέφευγε με απίστευτη επιδειξιότητα το κουτάλι που η Ερίκα προσπαθούσε να της βάλει στο στόμα. Έπειτα από αρκετές προσπάθειες να βρει τον στόχο, η Ερίκα κατάφερε τελικά να βάλει μέσα στο στόμα της Μάγιας μια κουταλιά κρέμα. Ωστόσο η χαρά της ήταν σύντομη, μια που η Μάγια επέλεξε εκείνη ακριβώς τη στιγμή να δείξει ότι μπορούσε να μιμηθεί τον ήχο

του αυτοκινήτου. «Βρρρρ» έκανε με τέτοιον ενθουσιασμό ώστε ψέκασε ένα λεπτό στρώμα κρέμας στο πρόσωπο της μητέρας της.

«Βρομόπαιδο» έκανε κουρασμένα η Ερίκα, αλλά το μετάνιωσε αμέσως.

«Βρρρρ» επανέλαβε χαρωπά η Μάγια και κατάφερε να εκτινάξει τα τελευταία υπολείμματα κρέμας από το στόμα της κατευθείαν πάνω στο τραπέζι.

«Βομόπαιδο» είπε ο Άντριαν, ενώ αμέσως η μεγάλη αδελφή του, η Έμα, τον επανέφερε θυμωμένη στην τάξη.

«Δεν πρέπει να λες κακά λόγια, Άντριαν!»

«Μα είπε και η Ίκα».

«Ναι, αλλά κανείς δεν πρέπει να λέει κακά λόγια, ποτέ. Έτσι δεν είναι, θεία Ερίκα; Δεν πρέπει να λέμε κακά λόγια». Η Έμα έβαλε αποφασιστικά τα χέρια της στη μέση και κοίταξε επιτιμητικά την Ερίκα.

«Βέβαια, κανείς δεν πρέπει να λέει κακά λόγια, με τίποτε. Ήταν πολύ χαζό αυτό που έκανα, Άντριαν».

Ικανοποιημένη με την απάντηση αυτή η Έμα συνέχισε να τρώει το κεφίρ της. Η Ερίκα την κοιτούσε με ένα βλέμμα γεμάτο αγάπη αλλά και ανησυχία. Η μικρή είχε αναγκαστεί να μεγαλώσει τόσο γρήγορα. Καμιά φορά συμπεριφερόταν περισσότερο σαν μητέρα παρά σαν αδελφή στον Άντριαν. Η Άννα δεν φαινόταν να το προσέχει αυτό, αλλά η Ερίκα το έβλεπε πάρα πολύ καλά. Άλλωστε γνώριζε και η ίδια πώς ήταν να επωμίζεται κανείς αυτόν τον ρόλο σε πολύ νεαρή ηλικία.

Και τώρα ξετυλιγόταν μπροστά της το ίδιο σκηνικό. Μητέρα της αδελφής της και ταυτόχρονα μητέρα της Μάγιας και ένα είδος αναπληρωματικής μητέρας για την Έμα και τον Άντριαν, όσο περίμενε την Άννα να ξυπνήσει από το αποκάρωμά της. Η Ερίκα έριχνε και

καμιά ματιά προς τον πάνω όροφο καθώς τακτοποιούσε το χάος που επικρατούσε πάνω στο τραπέζι. Όμως εκεί πάνω βασιλευε σιωπή. Η Άννα σπάνια ξυπνούσε πριν από τις έντεκα και η Ερίκα την άφηνε να κοιμηθεί. Δεν ήξερε τι άλλο μπορούσε να κάνει.

«Δεν θέλω να πάω στον παιδικό σταθμό σήμερα» δήλωσε ο Άντριαν και πήρε μια έκφραση που έλεγε πέραν πάσης αμφιβολίας: «Κι αν μπορείς, προσπάθησε να με αναγκάσεις».

«Φυσικά και θα πας στον παιδικό σταθμό, Άντριαν» είπε η Έμα και έβαλε ξανά τα χέρια στη μέση. Η Ερίκα διέκοψε τον καβγά που έβλεπε ότι θα ξεσπούσε και ενώ προσπαθούσε να καθαρίσει τη μόλις οχτώ μηνών κόρη της όσο καλύτερα μπορούσε, είπε:

«Έμα, εσύ θα πας να φορέσεις το μπουφάν σου. Άντριαν, δεν έχω όρεξη να ξεκινήσω τέτοια συζήτηση σήμερα. Θα πας στον παιδικό σταθμό μαζί με την αδελφή σου, όπως και να 'χει».

Ο Άντριαν άνοιξε το στόμα για να διαμαρτυρηθεί, αλλά κάτι στο βλέμμα της θείας του του έλεγε ότι αυτό το πρωί καλύτερα θα έκανε να υποταχθεί. Έτσι, βγήκε στον διάδρομο ασυνήθιστα υπάκουος.

«Έλα, λοιπόν, φόρεσε τα παπούτσια σου τώρα». Η Ερίκα έβγαλε τα αθλητικά παπούτσια του Άντριαν αλλά εκείνος κούνησε πολύ έντονα το κεφάλι του.

«Δεν μπορώ μόνος μου, πρέπει να με βοηθήσεις».

«Σίγουρα μπορείς, τα φοράς άλλωστε μόνος σου στον παιδικό σταθμό».

«Όχι, δεν μπορώ. Είμαι μικρός» πρόσθεσε εκείνος για σιγουριά.

Η Ερίκα αναστέναξε και άφησε κάτω τη Μάγια, η οποία άρχισε να μπουσουλά και να απομακρύνεται αμέσως μόλις άγγιξε το πάτωμα. Είχε αρχίσει να μπουσουλάει πολύ νωρίς και τώρα πια ήταν πρωταθλήτρια σε αυτόν τον τομέα.

Μετά τη γέννηση της κόρης τους, η μεγάλη μέρα του γάμου της Ερίκα και του Πάτρικ πλησιάζει, όχι όμως ανέμελα... Η αδερφή της Ερίκα, η Άννα, μένει πλέον μαζί με τα παιδιά της στο σπίτι του ζευγαριού και καθώς προσπαθεί να ξεπεράσει τη βίαιη λύση του γάμου της, η Ερίκα έχει αναλάβει τη φροντίδα των ανιψιών της. Παράλληλα, στην πόλη τους καταφθάνουν τηλεοπτικά συνεργεία γιατί θα γυριστεί εκεί ένα νέο ριάλιτι, ενώ μια όμορφη και φιλόδοξη αστυνομικός προστίθεται στην ομάδα του Πάτρικ. Λίγες μέρες αργότερα μία από τις συμμετέχουσες στο ριάλιτι βρίσκεται δολοφονημένη. Αυτές οι εξελίξεις προβληματίζουν τον Πάτρικ καθώς οι ετοιμασίες του γάμου αυξάνουν την πίεση στη σχέση του με την Ερίκα. Πόσο εύκολο είναι να κάνεις μικρούς συμβιβασμούς σε θέματα καθημερινότητας, όταν ένας δολοφόνος κυκλοφορεί ελεύθερος; Τα πράγματα περιπλέκονται όταν η Άννα αρχίζει απροσδόκτα να ενδιαφέρεται για ένα πρόσωπο από το παρελθόν της αδερφής της, της Ερίκα, έναν παλιό της εραστή...

**ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΠΑΤΡΙΚ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗΣ ΤΟΥ ΕΡΙΚΑ
19 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ**

Η αγάπη τους λιώνει τον αρκτικό πάγο και φωτίζει τα μυστήριά του. Ο Πάτρικ και η Ερίκα είναι δύο από τους πιο ολοκληρωμένους χαρακτήρες της σύγχρονης λογοτεχνίας.

Independent

ΤΙΜΗ: 7,70€

ISBN 978-618-03-0345-2

9 786180 303452

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80345